

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den tilslutning, der er givet til lovforslaget fra alle sider. Jeg vil også gerne rette en tak til det ærede medlem hr. Lysholt Hansen, for jeg opfattede jo, at jeg havde glædet ham så kolossalt; det er sjældent, jeg har haft lejlighed til det, og da der næsten ikke er noget, der er mig kærere, er det en stor dag for mig.

Hvad angår mulighederne for optagelse af udenlandske statslån, som hr. Lysholt Hansen var inde på, ved vi alle sammen, at efter de amerikanske kapitalrestriktioner, der trådte i kraft ved nytårstid, er lånemarkedet strammet. Det er derfor vigtigt, at vi har en reservelovgivning som denne, som kan gøre, at staten kan søge lån, hvor den kan opnå gunstige vilkår.

Om det rigtige i at optage lån på nuværende tidspunkt vil jeg gerne sige, at ved tidligere lejligheder, hvor vi har haft fuld beskæftigelse i samfundet, har det været mit partis synspunkt, at der derfor kunne være større betænkeligheder ved at optage udenlandske statslån. Men noget sådant er jo ikke tilfældet i øjeblikket; der vil tværtimod være en mulighed for at forøge beskæftigelsen, hvis man har en mulighed for at tilføre landet yderligere kapital. Vi vil gerne have ret til og mulighed for at undersøge, om vi kan opnå nogle nogenlunde billige lån. Jeg tror, den konkrete drøftelse herom skal finde sted i finansudvalget.

Jeg vil gerne sige vedrørende anvendelsen, at det er da regeringens hensigt, at de lån, som måtte udspringe af denne bemyndigelseslov, først og fremmest skal anvendes til styrkelse af valutareserven, således at det store betalingsbalanceunderskud, vi havde i fjor, og som vi forhåbentlig kan få noget ned i år, men som vi ikke regner med kan forsvinde, ikke kommer til å tære for stærkt på vore valutareserver, således at vi skal føre en mere restriktiv politik, der kan blive farligere for beskæftigelsen og for den økonomiske aktivitet i samfundet.

Hvad angår kommunerne, er det jo givet, at staten på lånemarkedet i en vis henseende konkurrerer med dem. Regeringen har derfor lavet en prioritetsplan for optagelse af disse lån. Men jeg kan sige til hr. Kai Moltke, som sikkert har set det i aviserne, at Kongeriget Danmarks Hypotek-

banks direktion for nylig har været i USA for at sikre optagelse af et dollarlån til brug for kommunerne.

Jeg vil som sagt gerne takke for tilslutningen og er villig til i finansudvalget at drøfte de specielle spørgsmål.

Lysholt Hansen: Jeg ville ikke have taget ordet igen, hvis jeg ikke syntes, det var en mærkelig tale, hr. Damsgaard holdt. Det var, som om han slet ikke var blevet klar over, at han var kommet i en anden stilling end for nogle måneder siden. Det var, som om det hele skulle være en anke mod den foregående regering. Hr. Damsgaard nævnte, at der er økonomer, der siger, at vi her til lands lever over evne. Jeg vil tilråde hr. Damsgaard at læse, hvad der står i bemærkningerne; der findes jo også økonomer i den nuværende regering, der netop siger, at de lån, vi har optaget, er anvendt yderst fornuftigt. Det tror jeg er rigtigt; ellers havde hr. Damsgaard og hans parti vel heller ikke stemt for dem i sin tid. Men hr. Damsgaard ville gerne efterlade det indtryk — og det er det, jeg gerne vil udslette — at den forrige regering havde optaget i milliardvis af lån, som så var ødslet væk. Nu har vi netop i finansudvalget bedt om at få en opgørelse over, hvor megen restgæld der er på statens udenlandske lån, og jeg kan sige, at restgælden er 1,92 milliard kr. — og det er for alle lån optaget af staten helt fra 1901 og til dato. Hvis hr. Damsgaard vil prøve at se lidt på det, vil han opdage, at det er ca. 2 pct. af et års nationalprodukt, så helt tosset har det nok alligevel ikke været. Jeg tror, det er klogt nu at tage en anden plade på grammofonen end den, man har kørt førhen, for ellers slår man i virkeligheden sin egen regering for munden, og det kan jeg da slet ikke tænke mig hr. Damsgaard har nogen som helst ønsker om.

Damsgaard: Jeg sagde, at i 1963 optoges der udenlandske lån på 1.000 mill. kr., og så gjorde jeg den bemærkning, at vi økonomisk set har levet over evne herhjemme; den opfattelse har jeg haft, og den har jeg stadig væk, den vender bagud. Jeg gav udtryk for det håb, at denne regering vil føre en økonomisk politik, der er bedre konsolideret og tager mere hensyn til erhvervslivets fremme og trivsel end til det at kunne